

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3MCdo/13/2011                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 9011899723                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11.10.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Daniela Sučanská         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:9011899723.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Gustáva Jozefčiča, Žilina, Minčolská č. 2, správcu konkurznej podstaty úpadcu DREVOINUSTRIA, a.s. „v likvidácii“, so sídlom v Žiline, Dolné Rudiny č. 3, IČO: 31 562 167, proti povinnému LEKON ART, s.r.o., so sídlom v Púchove, Streženická cesta č. 1697/45, IČO: 31 409 920, pre vymoženie 15 676,20 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 1 Er 1362/2001, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica z 13. apríla 2010 č.k. 1 Er 1362/2001-14 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 26. augusta 2010 sp. zn. 4 CoE 273/2010, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica z 13. apríla 2010 č.k. 1 Er 1362/2001-14 vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 26. augusta 2010 sp. zn. 4 CoE 273/2010 a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Považská Bystrica na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 13. apríla 2010 č.k. 1 Er 1362/2001-14 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Kaduchovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že na základe rozhodnutia registrového súdu bol povinný od 17. novembra 2009 zrušený bez likvidácie a následne 11. decembra 2009 bol ex offo vymazaný z obchodného registra podľa § 8a ods. 1 písm. c/ zákona č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri. Povinný v priebehu exekučného konania zanikol bez právneho nástupcu, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, preto v danej veci je odôvodnený postup podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Výrok o nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že v dôsledku zániku povinného bez právneho nástupcu mu nemožno uložiť povinnosť zaplatiť trovy exekúcie a nebola zistená ani procesná zodpovednosť oprávneného za zastavenie exekúcie, ktorá by podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku odôvodňovala jeho povinnosť na zaplatenie trov exekúcie.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie súdneho exekútora čo do výroku o trovách exekúcie uznesením z 26. augusta 2010 sp. zn. 4 CoE 273/2010 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Zhodne s prvostupňovým súdom mal za to, že v danom prípade aplikácia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku pre rozhodovanie o trovách exekúcie neprichádza do úvahy, nakoľko zo spisu nemožno vyvodiť zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie. Do úvahy neprichádza ani aplikácia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže k zastaveniu exekúcie nedošlo z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie; exekúcia bola zastavená v dôsledku zániku povinného bez právneho nástupníctva, ktorý tým stratil spôsobilosť byť účastníkom konania.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu súdneho exekútora napadol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) mimoriadnym dovolaním, v ktorom vyslovil názor, že spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy nesprávne stanovili dôvod zastavenia exekučného konania. V prípade, ak povinný zanikne bez právneho nástupcu a bez likvidácie, exekučné konanie sa zastaví z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku) a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku ako nesprávne vychádzali súdy nižších stupňov. Poukázal na to, že zo zápisu v Obchodnom vestníku č. R178400 vyplýva, že výmaz spoločnosti bol vykonaný podľa § 8a ods. 1 písm. c/ zákona č. 530/2003 Zb. o obchodnom registri, teda z dôvodu, že spoločnosť bola zrušená bez likvidácie, nakoľko nemá žiaden majetok. Vzhľadom na tento dôvod zrušenia povinného a jeho vymazanie z obchodného registra, súdy mali pri zastavení exekúcie postupovať podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku a následne pri stanovení náhrady trov exekúcie aplikovať § 203 ods. 2 vetu prvú Exekučného poriadku a priznať súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie od oprávneného. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu a uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov exekučného konania zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že s názorom generálneho prokurátora nesúhlasí a žiadal dovolanie zamietnuť. Oprávnený nemohol ani pri vynaložení náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie - vymazanie povinného z obchodného registra, keďže v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie bol povinný zapísaný v obchodnom registri a nebol tu predpoklad, že by mal byť zrušený bez právneho nástupcu.

Súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Náklady podľa § 196 uhrádza povinný (§ 197 Exekučného poriadku).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymożenie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

Dovolací súd súhlasí s dôvodom vytýkaným napadnutým rozhodnutiam generálnym prokurátorom, pretože súdy nižších stupňov sa náležite nezaoberali otázkou, z akého dôvodu došlo k výmazu povinného z obchodného registra, ktorá skutočnosť má dopad na dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku a následne aj na rozhodnutie o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom prípade musí uhradiť trovy exekúcie oprávnený.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že v prípade, ak povinný bol zrušený bez likvidácie z dôvodu, že nemá obchodný majetok, ktorý by postačoval na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, prichádza do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku z dôvodu existencie iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Závery súdov nižších stupňov, ktorými ustálili dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, treba považovať za súčasného stavu vecí, keď sa neoboznámili s dôvodmi, pre ktoré došlo k zrušeniu povinného bez likvidácie a následne k jeho výmazu z obchodného registra, za predčasné. Preto aj ich rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno považovať za správne.

Keďže súdy nižších stupňov založili svoje rozhodnutia na právnych záveroch, ktoré nepovažuje dovolací súd za daného stavu vecí za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Považská Bystrica na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 243i ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.